

ובהרה בחיים

גליון שבועי במשנת מרן האור החיים הק' זיע"א

בס"ד, גליון רנ"ט, פרשת אמור תשפ"ד

אור הישועות

ישועות, סיפורים ועובדות נפלאים
בזכות רבינו

תורמים ונושעים!!!

קחו חלק בהפצת הגליון ובספרי רבינו האור החיים הק' ותזכו בעזרת ה' להיות חלק מסיפורי הישועות
02-8048888 טלפקט לטל: 02-8048888

בדידי הוי עובדה - זכיתי לבת (לאחר שנים רבות שהיו לי רק בנים)

לפניכם מכתב שהגיע בימים האחרונים מאחד מקוראינו הנאמנים, על שזכה בזכות לימוד אור החיים הק' בליל הסדר לבת, והרי היא לפניכם ככתבו (מתורגם מאנגלית בתרגום חופשי):

לכבוד

מערכת "ובחרת בחיים"

אני רוצה לשתף את ציבור הקוראים בסיפור נפלא שבדידי הוי עובדא, שמעתי בשנה שעברה (שנת תשפ"ג) את המשפיע הרה"צ רבי אלימלך בידרמן שליט"א, על הסגולה הבדוקה של לימוד קטע שכתב האור החיים הק' עה"פ והגדת לבנך (התפרסם גם בגליוןכם לפני פסח). בליל הסדר שזהו סגולה בדוקה לבן זכר.

אני תודה לא-ל יש לי בית מלא בנים אבל לא זכיתי להתברך בבת, בליל הסדר אשתקד (שנת תשפ"ג) למדתי את את הקטע בספה"ק אור החיים, והתפללתי לה' שיושעני בזכות הצדיק בבת, תשעה חודשים עברו ובחודש טבת נולדה לי בת למזל טוב.

בברכת שבח והודיה לה' יתברך ושנזכה לביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן.

נ.ב. נא לפרסם את הסיפור לזיכוי הרבים.

אלי ל.

ארה"ב

**גם אתם זכיתם
לישועה בזכות
רבינו האור החיים
הקדושי?**

כתבו לנו לפקס: 077-4702681
או למייל המערכת
p0774702681@gmail.com

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל אֱהֲרֹן וְאֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, הֲרִי שִׁפְרָשָׁה זוֹ נֹאמְרָה גַם לְיִשְׂרָאֵל, וְהוּא אֲזַהְרֶתֶם שְׂלָא יִטְמְאוּ אֶת הַכְּהֻנִּים.

להזהיר הרבים שלא יטמאו היחיד

ולדברי חז"ל שדרשו את כפילות האמירה לענין אזהרת גדולים על הקטנים, נראה לפרש שיש ללמוד דין זה שאסור לטמא אחרים משינוי לשון סוף הפסוק ליחיד, שלכך נאמר 'לנפש לא יטמא' בלשון יחיד, לפי שבא להזהיר את הרבים שלא יטמאו את היחיד, ומזה נלמד שהאיסור הוא גם לטמא אחרים.

שלחן שבת עם האור החיים

פירוש האור החיים, בהגשה מעובדת ובשפה מדודה
לעילוי נשמת צילה ע"ה בת זורה צביה ומאיד"ל

איסור טומאת כהנים לרוב מעלתם והאיסור לטמא אחרים

לכך שינתה תורה וסיימה בלשון יחיד 'לנפש לא יטמא בעמיו' ללמד שאיסור הטומאה הוא גם על כהן יחיד, ואף שאר כל הכהנים טהורים ויכולים לעשות העבודה בטוהרה, אף על פי כן יש איסור על כל כהן יחיד להיטמא למתים, ומשום שטעם איסור הטומאה אינו מחמת העבודה, אלא מחמת עצם מעלת הכהנים שהם משרתי ה', ואין נאה למי שעובד לפני המלך שיטמא למתים.

ד' הרמב"ם שהמטמא את הכהן לוקה

ובישוב מה שנאמר בכפילות "אמור ואמרת", נראה לפרש בדרך נוספת מלבד דרשת חז"ל הנזכרת, והיא על פי דברי הרמב"ם (אבל פ"ג ה"ה) שהמטמא את הכהן, אם הכהן שוגג, המטמאו עובר בלאו של 'לנפש לא יטמא' ולוקה. וכעין זה כתב הרמב"ם (כלאים פ"י הל"א) שהמלביש בגד כלאים על חבירו, אם חבירו היה שוגג בדבר, המלביש לוקה.

ונראה שמקור דברי הרמב"ם הוא מהמבואר בסוגיא בניזיר (מד). לגבי נזיר שיש חילוק בין המגלח את ראש הנזיר שהמגלח לוקה, והמטמאו את הנזיר אינו לוקה, משום שבטומאה נאמר (במדבר ו, ט) 'וְיִטְמָא רֹאשׁ נְזִיר' עד שיטמא את עצמו, ובתגלחת נאמר (שם ו, ה) 'תַּעֲבֹר עַל רֹאשׁוֹ', ומכך שלא נאמר 'לא יעביר' משמע שהאיסור הוא עצם מעשה ההעברה, בין על ידי עצמו ובין על ידי אחר. ולפי זה מובן גם לגבי כלאים שנאמר (לעיל יט, יט) 'וַיִּבְדָּד כְּלָאִים שְׁעֻנָּז לֹא יַעֲלֶה עָלָיו' ולא נאמר 'לא תעלה', שהאיסור הוא מעשה העלאת כלאים, וכן בפרשתינו שכתוב 'לנפש לא יטמא' ולא 'לא תטמא', שמעשה טומאת כהן הוא אסור, גם כשנעשה על ידי אחר, ועל כן גם המטמא את הכהן עובר בלאו ולוקה.

'ואמרת אליהם' לרבות ישראל המטמא

ולפי זה יש לפרש את כפילות לשון הפסוק, שתחילה אמר 'אמור אל הכהנים' שהיא אזהרה לכהנים שלא יטמאו עצמם, והוסיף 'ואמרת אליהם' ללמד שגם אחרים לא יטמאו אותם, ואזהרה זו איננה רק לכהנים אלא גם ישראלים מזהירים בזה שלא יטמאו את הכהנים, וכפי שנאמר בסוף הפרשה (להלן פסוק כד)

וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה אֱמֹר אֶל הַכְּהֻנִּים בְּנֵי אֱהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם לִנְפֶשׁ לֹא יִטְמָא בְּעַמּוּי (כא, א).
פרשה זו עוסקת באזהרת הכהנים להישמר במצוות המיוחדות להם, שלא יטמאו למתים, מלבד שבעת הקרובים שמוותר לכהן הדיוט להיטמא להם, וכן שלא ישאו נשים הפסולות לכהונה. כשבפסוק הראשון מפרשת התורה כלפי מי מופנה ציווי הפרשה, ואמרת 'אמור אל הכהנים בני אהרון ואמרת אליהם'.

גנאי למשרתי ה' שיטמאו למתים

ונראה לבאר, שכוונת התורה לרמוז בלשונה, ששיבת איסור טומאת הכהנים למתים הוא לרוב מעלתם וחשיבותם, וכפי שאמרו במדרש (תנחומא ויקרא א) שאין נאה למי שנכנס ויוצא לפני הקב"ה ומשמש לפניו, שיהיה טמא למת.

לכך נקטה התורה 'אמור' שהוא לשון חשיבות, כענין שנאמר (דברים כו, יז-יח) 'אֵת ה' הָאֱמַרְתָּ הַיּוֹם... וְהָ הָאֱמַרְתָּ הַיּוֹם', לומר שטעם אזהרתם מלהיטמא הוא מחמת חשיבותם שהם משרתי אל. ולכך גם הקדימה התורה את תוארם לשמם, כדי לבאר שטעם אזהרת הפרשה היא מחמת היותם כהנים, שמפני שהם כהנים המשרתים לפני ה', גנאי הוא להם להיות טמאים למתים.

שלא ילמדו טומאת כהנים משתויי יין

ובדרך זו יש ליישב גם על שינוי הלשון מרבים ליחיד, מדוע סיים הפסוק בלשון יחיד ואמר 'לנפש לא יטמא בעמיו', [והלא כיון שכל הפסוק דיבר בלשון רבים, היה לו גם לסיים בלשון רבים ולומר 'לנפש לא יטמאו בעמיהם'], שאילו היה הפסוק מסיים בלשון רבים היה ניתן לטעות ולחשוב שטעם איסור טומאת הכהנים הוא מחמת העבודה, שהיא צריכה להיות בטוהרה, והטמא פסול הוא לעבודה, ולכך יש לכהנים להימנע מלהיטמא, והיו טועים ללמוד דין טומאת הכהנים מאזהרת שתיית יין ושכר, שנאמר (לעיל י, ט) 'וַיִּין וְשִׁכָר אֶל תִּשֶׁת אֲתָהּ וּבְנִיָּה אֲתָהּ בְּבִאֲכֶם אֶל אֱהֹל מוֹעֵד וְלֹא תִמְתּוּ', שכשם שאיסור השתיה הוא רק בשעת עבודה, אבל כהן שאין משמרתו כיום זה מותר לו לשתות, כך גם איסור הטומאה הוא רק לכהנים בשעת משמרתם.

באור ההלכה

נידון הלכתי מרתק במשנת רבינו האור החיים

חידה שבועית:

מה מבאר רבינו מדוע נקטה התורה בריש פרשתנו המילה 'אמור' שהוא לשון חשיבות?

פתרונות יש לשלוח עד יום רביעי הקרוב לכתובת מייל: p0774702681@gmail.com

או לפקס: 077-4702681

על מנת להשתתף בהגרלה: 1. יש לציין כתובת מדויקת וטלפון. 2. לציין בראש הדף עבור חידון אור החיים ושם הפרשה. 3. התשובה צריכה להיות מתוך דברי האור החיים הק' המובאים במאמר שבריש הגליון. 4. בני חו"ל מתבקשים לכתוב כתובת (אדרעס) בארץ ישראל למקרה של זכיה, שישלח לשם.

בין שולחי התשובות תערך הגרלה על הספר 'חיים כולכם היום'.

(חלק תשרי-אדר). דרכי חיים והליכות אדם על פי משנת רבינו האור החיים זי"ע, מסודרים ומחולקים לכל ימות השנה ולמועדים. (בהתאם לשיקולי המערכת, יתכן שישלח ספר חילופי כפי הקיים במלאי)

שם הזוכה פרשת משפטים: ה' משה אשר אליאס מת'ת צאנז בחיפה.

האם ברכת 'המבדיל' שייך רק למוצאי יום כיפור או לכל מוצאי שבת

(ע' תוס' חולין דף ק"א ע"ב ד"ה יוהכ"פ), וזהו שאמר "אלה מועדי ה' אשר תקראו אתם" היינו אפי' שוגגין וכו'. ובמה כוחכם יפה כל כך, זהו ע"י "כי ששת ימים תעשה מלאכה ובוים השביעי שבת" וגו', שע"י זה אתם נעשים כשותפים, עכ"ד ודפח"ח.

מוסיף בעל הקיצור שו"ע: ועפ"י דבריו נראה לי, הא דאמרינן בפיוט המבדיל וכו' במוצאי ש"ק, "יום פנה כצל תומר אקרא לא-ל עלי גומר". ורבים הוכיחו מחרוז זה כי הפייט הזה נתייחד רק למוצאי יוהכ"פ, כי אז שייך לומר אקרא לא-ל עלי גומר דיו"ט תליא בקידוש הב"ד, והקב"ה מסכים עמהם וכדאיאתא בירושלמי (כתובות פ"א סוף ה"ב) לא-ל גומר עלי, קטנה בת ג' שנים ויום א' שנבעלה אין בתוליה חוזרין, נמנו ב"ד ועברו את החדש בתול' חוזרין הוי לא-ל גומר עלי, ואין ענין זה למוצאי ש"ק (ע' חתם סופר או"ח סי' ס"ז), ועפ"י הדברים הנ"ל שפיר יש לו שייכות למוצאי ש"ק, ואנו אומרים כי מאחר שהיום פנה ושמרנו את השבת, מעתה אקרא לא-ל עלי גומר עכ"ד הנפלאים.

מועדי ה' אשר תקראו אתם וגו' ששת ימים תעשה מלאכה שבת שבתון וגו' (כג, ב-ג).

בעל הקיצור שו"ע בספרו אפריון (עה"ת בפרשתנו) מביא: וכבוד ידידי רעי הרב המאוה"ג חריף ובקי מו"ה צבי הירש פרידמאן נ"י אב"ד דק"ק ליסקא יצ"ו, כתב לי לתרץ קושית רש"י מה ענין שבת אצל מועדות, כי הנה אמרו חז"ל (שבת קיט: עיי"ש) כל המשמר את השבת כאילו נעשה שותף להקב"ה במעשה בראשית. וכתב בס' אור החיים הק' (בפ' בראשית פסוק ויכלו ב' ג') כי השי"ת ברא את העולם בששת ימים, ובשמירת ישראל את השבת נעשית בכל שבת בריה חדשה, ולכן גם המה מקיימים את העולם ונעשו כשותפין עיי"ש. והנה דרשינן (ר"ה כה.) "אשר תקראו אתם" אפי' שוגגין אפי' מזידין, איך שהב"ד של מטה מקדשין את החדש ומעברין את השנה מסכימין למעלה.

וי"ל כי כח זה בא להם לישראל מחמת שהמה כשותפין במעשה בראשית, ולכן נתן לנו השי"ת שמו ג"כ חלק שימים טובים יהיה עפ"י מה שמקדשין הב"ד את החדש כרצונם וגם עפ"י מצות ה' ית"ש, דהיינו דוקא ביום ט"ו בחדש וכדומה

שבחי חיים

שבחים שנאמרו ע"י צדיקי הדורות על רבינו אור החיים ובמעלת לימוד מתוך ספר האור החיים הק'

דומה למלאך ה' צבאו-ת

הרה"ק ר' מלאכי הכהן, בעל ספר יד מלאכי כתב: "הנה האדון ה' צבאות הצמיח לנו בדור זה למופת ולאור מיטב שדהו ומיטב כרמו וכו', נר המערבי אשר האיר בק"ק סאלי ובכל גבולו סביב, עד שיאותו לאורו כל בני דורו וכו', נראה למי דומה למלאך ה' צבאו-ת".

יד מלאכי

הערות והארות על גליוני החומש

הרה"ק בעל המקור ברוך מסרט ויזניץ זי"ע הרבה ללמוד ולעסוק בספר אור החיים, ואף חיבר פירוש על ספה"ק

בדורנו אנו, יכול אדם לבוא לשלימות על ידי הלימוד בספר 'אור החיים' הקדוש...

איש חסיד אחד בנן של קדושים שעסק בדרך ארץ, נשאל פעם על ידי כ"ק מרן מהר"י מבעלזא זי"ע: "האם אתה עוסק בתורה?" התנצל הלה: איך מוזאג דעם רבי'ן ווען איך האב צייט לערן איך א שטיקל גמרא (=אני חייב להודות לרבינו כשאני מוצא זמן, לומד אני קצת גמרא). אמר לו מרן בימים מקדם יכול היה האדם להשלים את עצמו בלימוד ספר הזוהר הקדוש, משנתמעטו הדורות השלימו עצמם בספר חובות הלבבות, משנתמעטו הדורות עוד יותר השלימו עצמם בספר 'ראשית חכמה', בדורנו אנו, יכול אדם לבוא לשלימות על ידי הלימוד בספר 'אור החיים' הקדוש...

(קובץ אור הצפון גל' קט)

לימוד ושינון בתורתו של האור החיים הק'

על מנת לעודד את הלימוד וההבנה בפירוש הקדוש יוצאין מכון 'לאור באור החיים' במימון שבועי של מכון שבועי נושא פרסים שיערך בעזרת ה' מידי מוצ'ש"ק בשעה 22:00 בקו טלפון ייחודי מבית פון קליק.

או אך משתתפים:

מחייגים במוצ'ש"ק לקו הטלפון:

09-3750181

מקיימים את קוד החידון: 12972 ומצטרפים לחידון.

המשתתף שיגלה את הבקאות המרשימה ביותר יקבל ב"ה שי מיוחד.

חייגו: 073-2951871

להאזנה לשיעורי הגאון רבי מנחם מנדל פומרנץ שליטיא

מחוברים לחיים

תורתם סטים ורזאים ישועה

לפרטים: 02-8043333

זבקים בתורת ה'אור החיים'

ליקט נפלא מתורתו של רבינו האור החיים זי"ע קטעים מוחלטים לעיניו של עם על פי סדר השנה מפותח מהדור'ג במשנת רבינו מודר שבו חיים

מוקד הזמנות 1800-22-55-66
לפני כחמישים השנים המבורחת